

העבודה ברפת ככלי טיפולי בבני נוער

אם רוצים לשנות אוריינטציה, צריך להפוך בית ספר אחד או יותר, לחקלאות עם הכוונה ותכנית מוגדרת להכשרה חקלאית של רפתנים בעתיד. כיום זה אקראי לגמרי אם יוצאים רפתנים אחרי הצבא.

האם בית הספר מכשיר גם רפתנים כדור המשך לרפת?

"גם בעבר היינו בשכנות למגורים בעיר, אם כי לא ראינו את הבתים, כפי

נולדתי בקהיר ב-1955 ולארץ
עלינו מיד לאחר מבצע קדש,
למעברה בקריית חיים. הסבתא
גרה אתנו והייתה אישה כפרית
שנולדה בטורקיה. ליד הצריף היא
שתלה גינה יפה וטיפחה אותה
ושם, כנראה, נזרעה בי האהבה

בתיכון למדתי בבית הספר הריאלי בחיפה, במסגרת חינוכית מעניינת ולקראת הגיוס התארגנו לגרעין נח"ל שיצא לקיבוץ חצרים, הכרתי מקרוב את עבודת הרפת ונדלקתי עליה.

אחרי הצבא והטיול לאירופה חזרתי לקורס הנדסאים ברופין (יחד עם **רלף גינזבורג** ממועצת החלב ואחרים). בהמשך, עבדתי כשנה ברפת וולקני כעוזר ניסויים ומאז, מגיל 27 ועד היום, אני עובד כאן ברפת ואוהב את העבודה מאוד מאוד.

כשראיתי את מודעת הדרושים בשנת 1981, ראיתי בה את משאת חיי, כי יש בה שילוב מדהים של טיפול בבעלי חיים, בפרות, עם חינוך בני נוער

עם השנים היה מעניין להיווכח שהעבודה ברפת חשובה לילדים, במחיצת הפרות הם יותר רגועים והיחס אליהם עוזר לעבור את הבגרות. אחרי סיבוב בחיים הם מגיעים לביקור ואומרים תודה על מה שקיבלו וזה סיפוק עצום.

אני אוהב את הרפתנות, מאמין גדול בחינוך בעזרת בעלי חיים, שמלמד את הנערים להעריך עבודה יצרנית וחמלה לבעלי חיים. זה עוזר להם בתהליך ההתבגרות, הם נקשרים ומפתחים תכונות חיוביות של מסירות, אחריות, אהבה וכך הם נקשרים גם לבני אדם.

אני מגדיר אותם כתלמידים חברים וזה גם מה שקורה אחרי שהיו להם בעיות קשות בבית הקודם שלהם ולעתים, אף בעיות פתולוגיות והם מתגברים ונעשים חיוביים לעצמם ולסביבה.

בשבילי, זהו מפעל חיים של 34 שנים וגם היום אני קם בכיף לעבודה, עם כל קשיי ההתמודדות בתנאים ובאיומים הכלליים על המקום. ■

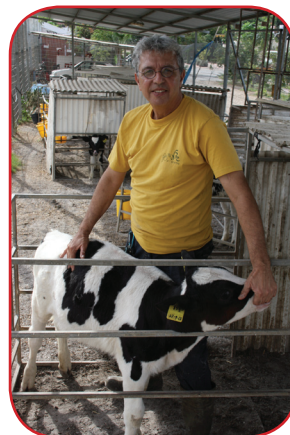

מכון חליבה צנוע לחליבת כ-60 פרות

יצרניים, שדורשים טיפול רב וכן הדרכה חינוכית מקצועית לתלמידים. העבודה אמנם קשה ודורשת התמסרות, אך תחושת השליחות שמלווה את העניין גורמת לאהוב את העשייה. "שלושת ילדי הפרטיים עבדו ברפת והשיח בבית נוגע לעתים ברפת. בתי למדה חקלאות בפקולטה ואלו בני הצעיר מתעתד ללמוד גם כן חקלאות.

כיצד התלמידים משתלבים בעבודה ברפת ובלימודים?

תלמידים מתחילים כבר בכיתה ט' לעבוד ברפת והם זקוקים לתמיכה, בעוד שהגדולים כבר עצמאיים, ויש מצב שהם תומכים גם בצעירים. בכל יום יש כיתה אחת או שתיים - 10-15 נערים ביום. כל התלמידים עובדים ברפת ובחליבות, 1-2 פעמים בשבוע, יש תלמידים שאוהבים ויש שנרתעים. המטרה היא לחבר את מרבית התלמידים לעניין, לאט לאט, וכך בהדרגה, מתגברים על הרתיעה והחשש - לומדים לטפל, לדעת, לייצר ולחמול.

אלי לוי, מנהל הרפת, ביונקייה הממוגנת

שהם נראים היום מקרוב. לראשון לציון יש נווה ירוק בתוך יער של אבן ובטון. בכל עיר יש חשיבות רבה בשמירה על ריאה אקולוגית, מקום שבו התושבים ותלמידי העיר יכולים לחוות חוויות אחרות ממה שהעיר עצמה יכולה להציע לתושבים. הרבה מתושבי העיר נוהגים לטייל עם ילדיהם הקטנים בנחלת, כדי להמחיש ולחוות את הדרך שבו החלב עושה לפני שהוא מגיע ל"סופר". עד היום רואים ברכה בבתי הספר של מקווה ישראל, הכפר הירוק ואחרים, שנמצאים במרכז הכרך והתושבים יכולים להיתרם מהם. זו הסיבה שעל כולנו לתמוך בשמירה על בתי הספר עם הענפים החקלאיים שלהם

הרפת בנחלת

הרפת בעלת מכסת חלב שנתית של 625 אלף ובשנה שעברה לא קיבלו תוספות כמו כולם. טענת משרד החקלאות הייתה "אתם עוסקים בחינוך ולכן אתם לא זקוקים לתוספת מכסה". העדר בנחלת מונה 120 ראש שמחציתם פרות חולבות. במכון החליבה 8 עמדות צד אחד, חולבים שלוש חליבות ביום. נעזרים בסטודנטים מהפקולטה לחקלאות, וכן בסטודנטים במגמת וטרינריה, שצריכים ניסיון מעשי של 60 שעות והם חולבים בלילות ובסופי שבוע.

ברפת יש משרת בוגר אחת, הכוללת עבודה מקצועית עם בעלי חיים

היסטוריה (מאתר בית הספר)

2 תחילה נוסד כפר הנוער בשנת 1922 כמשק פועלות. עד לקום המדינה, עסק הכפר בהכשרת הבנות, לקראת השתלבותן בהתיישבות העובדת.

לאחר קום המדינה הפך לתיכון חקלאי ועסק בהקניית השכלה עיונית (בגרות רגילה) וחקלאית לבנים ולבנות.

במוסד התחנך נוער ישראלי מגוון וככל הפנימיות, שינה המוסד את פניו עם כל גל של עלייה, נרתם לקליטת נוער עולה, בהשכלתו ובשילובו במדינת ישראל.

לאורך השנים, הקפיד הכפר על לימודים באווירה אישית וחמה ושמר על צביון חקלאי תוך הקפדה על ערכי העבודה, הלימוד והחברה.

משקי הפועלות

בתקופת העלייה השנייה, בשנת 1911, הוקמה בכנרת החווה הראשונה להכשרת פועלות צעירות לעבודה חקלאית, על בסיס של שוויון בידע וביכולת העבודה לגברים.

במהלך השנים, בעיקר בתקופת העלייה השלישית והרביעית, הוקמו מספר משקי פועלות וחוות הכשרה נוספות בנהלל, בנחלת יהודה,

בשכונת בורוכוב, בפתח תקוה, בעפולה, בחדרה, בתל אביב ועוד. הצעירות שהוכשרו במשקים אלה מילאו תפקידים חשובים בפיתוח ענפים חקלאיים (משתלות, גני ירק, לולים) במושבים ובקיבוצים. למשקי הפועלות היה תפקיד חשוב בפעילותה של מועצת הפועלות. בתאריך ה' בכסלו תרפ"ב (1922) נוסד משק הפועלות ביישוב החקלאי נחלת יהודה שבסמוך לראשון לציון.

המשק כלל תשעה דונם אדמה, בית קטן עם שני חדרים, גינת ירק, ארבע פרות, שלושים ושישה עופות ומשתלה קטנה.

בחלוף השנים, שגשגה המשתלה, נוספו למשק ענפים נוספים, נבנו מבנים וגדל מספר הבנות שעבדו במשק וקיבלו בו הכשרה.

המנהלת הראשונה והמייסדת (**חנה ציזיק**) ניהלה משנת 1922 ועד 1926. היא עזבה על מנת לייסד משק פועלות נוסף בצפון תל אביב.....

תקציב השנה הראשונה היה 2,509 לא"י.

המנהלת השנייה **בניה אידלנט** ניהלה עד 1935.

ויצו נכנסה לשותפות בניהול משק הפועלות נחלת יהודה בשנת 1928 יחד עם מועצת הפועלות.

בסוף שנות ה-50 פרשה מועצת הפועלות מניהול הכפר. "ויצו שוויץ" לקחה על עצמה את החסות הבלעדית לכפר. ■

נטלו חלק באירוע

מועצת החלב - אפרי רייקין, סמנכ"ל

- מספר מכוני חליבה ניידים לחירום באם יהיו מספר מכונים נפגעים.
- כמה גנרטורים מטופלים ומוכנים.

